Recensie: De omgekeerde berg ***1/2

CC Kapellen
zaterdag 20 januari 2024

foto © Diego Franssens

Recensie:
Met de omgekeerde berg snijdt het Antwerps sociaal bewogen theater Tutti Fratelli ecologie en hoe een mogelijke apocalyps er door de klimaatverandering - 'De wereld is een verzopen aquarel' - en overbevolking uit zou kunnen zien als thema aan. Het minste wat je kan zeggen is dat de sociaal-artistieke werkplaats die Nico Sturm nu runt na het overlijden van bezielster Reinhilde Decleir nog steeds de vinger aan de pols houdt en meer dan ooit zowel wat de actualiteit betreft als artistiek bijzonder relevant blijft.

De omgekeerde berg voelt wat aan als Wachten op Godot. Komen ze die paar overgeblevenen nog redden? Zullen het aliens zijn ('Zijde nen alien als ge van Borgerhout komt?') die hen naar een andere planeet zullen brengen? Of wacht ook hen het noodlot? Het is tussen hoop en wanhoop dat deze voorstelling constant schippert. En met 'Kopke erbij houden' wordt wie dreigt van het mentale pad af te dwalen ('Dees komt niet goed'/'We zijn onzen tijd aan het verprutsen'/'Er is al genoeg gezaag en gezever. Dat is omdat we er de tijd voor hebben.'), bij de les gehouden. Sterk is ook het bijna dierlijke in de mens dat terug naar boven komt, wanneer het gezelschap zich achter grijze doeken verschuilt, de handen klauwend om (dierlijke) vijanden weg te jagen.
Het aantal visuele effecten blijft beperkt. Op wat witte glow in the dark strepen die de Fratelli's hebben aangebracht op hun gezicht en groen lichtgevend licht uitstralen wanneer er blacklight spots of hun eigen blacklight zaklampjes op schijnen na, en een witte cirkel die eerst als een soort maan, daarna als een ufo boven hun hoofden zweeft, is De omgekeerde berg vooral een statische muziektheatervoorstelling, maar dan wel één met een bijzonder sterke tekst, inclusief ironie en songs (zoals 'If You Love Me' van Malvina Reynolds en 'Ik ston al jaren in de regen' van Wannes Van de Velde) die prachtig meerstemmig gebracht worden.
Na verloop van tijd klinkt het onder andere 'Als we op een omgekeerde berg zitten, zitten we dan niet in een dal? Een put?' En wordt er wat gegrapt over de Maya's die gokten dat de wereld zou vergaan in 2012: 'Marja?', 'Maya de bij?' Helemaal interessant wordt het wanneer we een tweede laag ontdekken in deze voorstelling en er parallellen getrokken kunnen worden met de huidige situatie van de Fratelli's. 'We zijn statistisch gezien niet van tel' klinkt het maar later ook combattief 'Een leger zijn wij. Getraind tegen de moeilijkheden van het leven.'
Verder filosofeert de voorstelling over hoe je kan omgaan met het einde. Zo horen we iemand zeggen dat ze altijd junkfood at maar naar de dag des oordeels toeleeft door een sobere maaltijd te nuttigen. Een ander wil

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

dan weer een geheim ontfutselen van een ander en die voor het dilemma stellen: dat nog even wereldkundig maken of het mee in het graf nemen. 'Is er iemand die een pilleke heeft die alles kan genezen?' klinkt het nadien waarna na een tijdje met 'Moederkeszalf dat werkt altijd.' het topantwoord gegeven wordt. Maar de schoonste uitspraak vinden we dan weer 'Als de dingen te hoekig en rechtlijnig zijn, draait het vierkant. Om de dingen te laten bewegen moet het vloeiend zijn.' Al is die ene ironische opmerking, ja een serieus onderwerp als het einde van de wereld behandelt Tutti Fratelli dus ook met de nodige humor, er ook wel pal op: 'Is dat iets van de Bond zonder naam?'

Om kort te gaan: het was weer heerlijk om Tutti Fratelli, waar ik vorige zomer nog mee ontbeten heb in Oostende, terug op de planken te zien in Kapellen met alweer een sterke artistieke en actuele voorstelling.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.